

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 30.07.2021 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в закрито заседание на 30.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **6925** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Производството е образувано по искова молба на А. дружество "К. и партньори" срещу Българска народна банка (БНБ), Фонд за гарантиране на влоговете в банките, Администрация на Министерски съвет, Комисия за финансов надзор и Министерство на финансите за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на твърдяно незаконосъобразно действие (алтернативно бездействие) на БНБ по прилагането на Директива 94/19/ЕО във връзка с изплащането на гарантирания размер на депозитите в [фирма] (в несъстоятелност).

Ищецът поддържа, че причинената вреда се дължи на неправомерни действия на БНБ, изразяващи се в нарушаване на приложими с директен ефект норми на Общностното право. При условията на алтернативност се поддържа незаконосъобразно бездействие на БНБ да вземе решение в изпълнение на задълженията, произтичащи от директното прилагане на правото на ЕС в областта на изплащането на гарантирани депозити в очертания срок от чл. 1 § 3 т. i от Директива 94/19/ЕО, изменена с Директива 2009/14/ЕО.

Твърди се, че на основание чл.4 от Закона за гарантиране влоговете на банките им е платена сумата от 187 107,72 лв., а разликата от общо притежаваната сума от 6 986 294,67 лв. и посочената - 187 107,72 лв., е останала неплатена, поради което се претендира тази разлика, възлизаща на 6 799 186,95 лв. При условията на евентуалност, претендира сумата от 6009 310,59 лв., представляваща разлика между платената им сума от 187 107,72 лв., както и заделената частична сметка за разпределение на налични суми в размер на 789 576,36лв., извадени от общо претендираната сума от 6 986 294,67 лв.

Ищеца уточнява, че предявените от страна на А. дружество "К. и партньори"

субективно кумулативно съединени искове срещу ответниците е при условията на солидарност между тях. Уточнява, че в условията на евентуалност предявените искове са както следва:

- Главен ответник – Администрация на Министерски съвет
- Евентуален ответник – първи – Българска народна банка
- Евентуален ответник – втори – Фонд за гарантиране на влоговете в банките
- Евентуален ответник – трети – Министерство на финансите
- Евентуален ответник – четвърти – Комисия за финансов надзор

А. дружество "К. и партньори" прави уточнение относно действията на служителите на всеки един от ответниците, по какъв начин се е стигнало до противоправния резултат, а именно:

- По отношение на Администрацията на Министерски съвет липсата на каквато и да е активност във връзка със справяне с поставените в исковата молба обществени проблеми представлява неизпълнение на задължението за осигуряване на обществения ред в страната по чл.105, ал.2 от Конституцията и следователно е противоправно бездействие на Министерски съвет по смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ;

- По отношение на Българска народна банка не са осигурени необходимите предпоставки за ефективно изпълнение на дейността на банковия надзор;

- По отношение на Фонд за гарантиране на влоговете в банките – посредством своето бездействие е причинил вреда на А. дружество "К. и партньори", като не е изплатил сумата, до размера на по-малкото между 48 влога по 196 000 лева или наличните по специалните клиентски сметки суми

- По отношение на Министерство на финансите не са изпълнени задълженията, а именно да поддържа устойчиви и прозрачни финансови пазари, да поддържа макроикономическата стабилност, да координира и контролира държавната политика в областта на вътрешния контрол в публичния сектор;

- По отношение на Комисията за финансов надзор, доколкото К. е публично дружество КФН разполага с правомощия спрямо К. АД по отношение на качеството му на публично дружество по смисъла на чл.110 от ЗППЦК, т.е. да осъществява текущ и последващ надзор за спазване на специфичните законови изисквания по отношение на дейността на публичните дружества, регламентирани в специалния закон ЗППЦК и в подзаконовите актове, свързани по материя с него.

Уточнява, че съотношението, в което се намират предявените искове по т.2 и т.3 от исковата молба са при условията на кумулативност, като със същите се претендира заплащането на обезщетение за различни по своя характер имуществени вреди.

Уточнява, че исканите 10 свидетели за разпит имат отношение към установяване неизпълнение на задълженията за действие, съответно бездействие на служителите на ответниците, в резултат на което се е стигнало по претърпените от А. дружество "К. и партньори" имуществени вреди съгласно претендираното в исковата молба.

Ответникът – Българска народна банка в отговора си поддържа нередовността на исковата молба, оспорва допустимостта и основателността на исковата претенция. Ответникът възразява срещу допустимостта на всички искове, предявени срещу БНБ. Счита, че БНБ не носи отговорност по реда на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ и чл.203 и сл. от АПК, доколкото не е пасивно легитимиран субект по ЗОДОВ. БНБ възразява срещу допустимостта на акцесорния иск, доколкото главният иск за разликата е недопустим, недопустим се явява и Акцесорния иск. Счита искът за разликата за неоснователен, поради обстоятелството, че не са налице твърдяните от ищеца противоправни

действия или бездействия, обосноваващи отговорността на БНБ като ответник. Сочи също така, че липсва пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между твърдяното бездействие на БНБ и неуточнен от ищеца вредоносен резултат. Твърди, че искът за лихвите е неоснователен. БНБ прави възражение срещу искането да бъдат допуснати 10 свидетели за установяване на неизпълнение на законови задължения на БНБ като ответник; за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза, тъй като ищеца не посочва с каква цел е необходимо за целите на попълването на материалите по делото от фактическа страна да бъдат установени сочените от него обстоятелства. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Комисията за финансов надзор с отговора си счита така подадената искова молба за недопустима. Сочи, че за ищеца липсва правен интерес от предявяване на иск по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, тъй като е налице друг ред за предявяване на вземанията, претендирани от поставянето на К. АД под специален надзор и впоследствие отнемане на лиценза и обявяването и в несъстоятелност. Сочи също така, че за ищеца липсва правен интерес от предявяване на всеки един от обективно съединените иски и поради обстоятелството, че претендираните от него суми са на клиенти на адвокатското дружество и се съхраняват по клиентски сметки по чл.39 от Закон за адвокатурата. Твърди, че КФН не е надлежно легитимирана да бъде ответник по предявените иски на дружеството, доколкото правомощията на КФН във връзка с дейността на кредитните институции, които са лицензирани от БНБ да извършват инвестиционни дейности по чл.5 от ЗПФИ (отм.) са само по отношение на конкретни, изрично изброени нормативни разпоредби, посочени в § 3 от ДР на ЗПФИ (отм.) / § 4 от ДР на ЗПФИ (в сила от 16.02.2018г.). Излага съображения, че липсата на пасивна процесуална легитимация на КФН като ответник по предявените иски обуславя тяхната недопустимост спрямо комисията. КФН твърди, че ищецът не е изложил никакви аргументи, нито по какъвто и да е начин е обосновал защо счита, че така посочените ответници са солидарни ответници. Счита исквата молба за нередовна. Ответника – КФН прави възражение за изтекла погасителна давност. Твърди, че Комисията за финансов надзор не регулира, нито надзирава дейността на банките в РБ. Комисията разполага с правомощията спрямо К. АД по отношение на качеството му на публично дружество по смисъла на чл. 110 от ЗППЦК. Ответника излага съображения, че ищецът не посочва никъде кога е настъпила вредата му. Сочи също така, че липсва пряка и непосредствена причинно-следствена връзка между твърдяното бездействие на КФН и неуточнен от ищеца вредоносен резултат. Сочи, че ищецът не е представил относими доказателства относно предявените от него иски. Възразява срещу исканията на ищеца за допускане на свидетели и съдебно – счетоводна експертиза формулирана с исквата молба и допълнителна молба.

Ответникът – Фонд за гарантиране на влоговете в банките с отговора си счита исквата молба за нередовна, доколкото при искането за солидарно осъждане на ответниците ищецът не е посочил основанието за солидарната им отговорност. Сочи, че в случай, че исковите са предявени срещу всеки от ответниците разделно, то ищецът следва да уточни размера на претенцията си спрямо всеки един от тях, за да могат ответниците да организират своята защита. Излага съображения, че ищецът не притежава процесуална легитимация за водене на предявените иски. Твърди, че Фондът не е пасивно процесуално легитимиран да отговаря по предявените иски с посоченото от самия ищец тяхно правно основание. Ответникът сочи, че не е държавен орган и не носи отговорност по ЗОДОВ. Излага съображения, че той

защитава интересите на вложителите и на останалите кредитори на банка с несъстоятелност, а не държавния интерес. Фондът не осъществява публични функции и не предоставя обществени услуги или дейности. Счита, че е налице основание за спиране на настоящето производство. Оспорва исковете като неоснователни, доколкото липсва противоправно поведение от страна на Фонда. Излага съображения, че при липса на изричен акт на БНБ за установяване, че депозитите на К. АД са неналични към 20.06.2014г., Фондът не може да започне да изплаща гаранцията по влоговете в тази банка. Ответникът твърди, че А. дружество „К. и партньори“ не може да претендира претърпени вреди от името и за сметка на своите клиенти за сумите по клиентски сметки, без да е изрично упълномощено за това. Сочи, че за сумите по влоговете, които не са гарантирани от ФГВБ, вложителите се удовлетворяват в производството по банкова несъстоятелност. Излага съображения, че не са настъпили вреди, тъй като, както е посочено в исковата молба и в Ш, т.1.2.1 от този отговор, ФГВБ е изплатил гарантирания размер на влоговете съгласно подадена от квесторите на К. АД информация. Фондът сочи, че законодателят изрично, в специален закон (чл.22, ал.2 от ЗГВБ) е уредил с императивна норма, че Фондът не дължи лихви по гарантираните суми. Прави възражение по допускането на искания разпит на 10 свидетеля; по допускането на съдебно-счетоводна експертиза.

Ответникът – Министерство на финансите с отговора си счита исковата молба за нередовна, доколкото ищецът не е посочил конкретни актове, действия или бездействия на министъра на финансите, в съответствие с изискването на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, от което се твърди, че е понесъл вреди. Сочи, че в исковата молба са изложени оплаквания, касаещи действия от 2014 г. и 2015 г., свързани с поставянето на К. под специален надзор и обявяването на банката в несъстоятелност, които нямат никакво отношение към дейността на министъра на финансите. Счита исковата молба за недопустима и неоснователна, доколкото липсва незаконосъобразен акт, действие или бездействие от страна на министъра на финансите по смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Излага съображения, че са неоснователни оплакванията за неизпълнение на гарантираните депозити на клиенти на адвокатското дружество до законоустановения гарантиран размер. Твърди, че ищецът не е реализирал законоустановения ред за защита на правата, за които твърди, че са били нарушени. Ответникът сочи за неоснователни оплакванията, че ищецът неправомерно е бил лишен от възможността да използва сумите, налични по негови банкови сметки в К., както и че ФГВБ неправомерно не е изплатил гарантирани суми на посочените клиенти на дружеството, както и че БНБ не е изпълнила свое задължение по чл.1, т.3 от Директива 94/19/ЕО да установи неналичност на депозитите в К.. Министерство на финансите твърди, че не е нарушена норма на Европейския съюз. Посочва още, че установяването на финансовото състояние на банковите институции не е от компетентността на министъра на финансите. Сочи, че не е налице изискването за достатъчна същественост, както и изискването за пряка причинно-следствена връзка и претърпени имуществени и неимуществени вреди. Твърди, че за ищеца не са възникнали вреди. Излага съображения, че по делото не са представени доказателства, установяващи съществуване на вземанията, в това число договори за депозит, преводни нареждания, извлечения от сметки, нито са ангажирани доказателства, с които да бъде изчислен и надлежно установен по делото размерът на претенциите. Не е установено на коя дата и в какъв размер са изплатени гарантираните депозити. Не са ангажирани каквито и да е доказателства по отношение останалите твърдения на

ищеца за извършване на неправомерни действия/бездействия, както и твърдените вреди. Прави се възражение за изтекла погасителна давност; за допускане на разпит на 10 свидетели, както и по допускането на съдебно-счетоводна експертиза.

Ответникът – Администрация на Министерски съвет с отговора си оспорва изцяло исковата претенция, както по основание, така и по размер. Счита я за недопустима, неоснователна и недоказана. Излага съображения, че първо следва да се установи дали е бездействие, което да е незаконосъобразно и след това дали е причинно-следствена връзка между него и настъпилите за ищеца вреди. Сочи, че сочените в исковата молба вреди, претърпени от ищеца поради липса на действия по осъществяването на законодателна инициатива нямат връзка с административна дейност на Министерския съвет, поради което не е налице „незаконно бездействие“ по смисъла на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Твърди, че незаконосъобразни действия или бездействия по смисъла на чл.203, ал.1 от АПК са единствено фактическите такива, т.е. неизвършване на определено фактическо действие, а не неизвършване на правни действия. Ответникът подчертава, че по отношение на банковата несъстоятелност и уреждането на правата на вложителите е налице подробна нормативна уредба и с оглед на това обстоятелство, твърденията на ищеца за бездействие на Министерския съвет, изразяващо се в липса на законодателна инициатива, довело до претърпени от ищеца вреди са напълно несъстоятелни. Счита, че исковата претенция е недоказана, претендираните вреди не са настъпили и искът е неоснователен и на това основание. Излага съображения, че при положение, че ищецът твърди, че сумите по клиентските сметки не се притежават от „К. и партньори“ А. дружество, то за ищеца липсва правен интерес от защита на чужди права, освен в хипотезата на процесуална субституция (чл.26, ал.2 от ГПК). Прави възражение, срещу искането на ищеца за допускане до разпит на 10 свидетели; искането на ищеца за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза с посочените в т.2 от доказателствените искания задача.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 7.09.2021 г., ч., за когато да се призват страните:

ИЩЕЦ: А. дружество "К. и партньори"

ОТВЕТНИК: – АДМИНИСТРАЦИЯ НА МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ БЪЛГАРСКА
НАРОДНА БАНКА
ФОНД ЗА ГАРАНТИРАНЕ НА ВЛОГОВЕТЕ В БАНКИТЕ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР
Контролираща страна: СГП.

УКАЗВА на основание чл. 146, ал.1, т.5 ГПК, вр. чл.154, ал.1 ГПК на ищеца, че носи доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, посочени в исковата молба, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, както и всички елементи от фактическия състав на отговорността на ответника по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ: претърпяна имуществена вреда;

незаконосъобразен административен акт, действие или бездействие на ответника при или по повод изпълнение на административната дейност и пряка и непосредствена причинна връзка между вредата и акта/бездействието, включително всички твърдения в исковата молба.

УКАЗВА чл.146, ал.1, т.5 ГПК вр. чл.154, ал.1 ГПК на ответниците, че носят доказателствена тежест за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпят благоприятни за себе си правни последици, както и евентуално липсата на елементи от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 ЗОДОВ: претърпяна имуществена вреда; незаконосъобразно бездействие на БНБ при или по повод изпълнение на административната ѝ дейност и пряка и непосредствена причинна връзка между вредата и административния акт или евентуално съпричиняване на вредите от ищеца.

ДОПУСКА представените от страните писмени доказателства.

ОТХВЪРЛЯ искането на ищеца за ДОПУСКАНЕ НА съдебно-счетоводна експертиза със задачи, поставени в исковата и уточняващата молба, като счита, че не са необходими специални знания.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателственото искане на ищеца за допускане до разпит на 10 свидетели като счита, че не е посочено за какви конкретно факти е това доказателствено искане.

ПОСТАНОВЯВА, по доказателственото искане на ответника – БНБ, разкриване на банкова тайна относно влога на ищеца.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл.192, ал.1 ГПК трето, неучастващо по делото лице, а именно синдика на [фирма] (в несъстоятелност), [населено място] 1000, [улица], в 14-дневен срок от съобщението да предостави по делото доказателствата, посочени в т. VI от доказателствените искания формулирани в отговора на исковата молба от ответника - Фонд за гарантиране на влоговете в банките.

В същия срок да посочи дали вземането на ищеца е било предявено в производството по несъстоятелността и ако е така – на какъв етап е производството по това вземане.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл.192, ал.1 ГПК трето, неучастващо по делото лице, а именно [фирма] (в несъстоятелност), [населено място] 1000, [улица], в 14-дневен срок от съобщението да предостави по делото доказателствата, посочени в т.2 от доказателствените искания формулирани в отговор на исковата молба от ответника - МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл.190, ал.1 ГПК ответника БНБ да представи по делото доказателствата, посочени в т.1.1 от доказателствените искания в отговора на исковата молба от МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ, като му указва, че при неизпълнение ще му бъде наложена глоба на основание чл.89, т.2 ГПК.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл.190, ал.1 ГПК ответника Фонд за гарантиране на влоговете в банките да представи по делото доказателствата, посочени в т.1.2 от доказателствените искания в отговора на исковата молба от МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ, като му указва, че при неизпълнение ще му бъде наложена глоба на основание чл.89, т.2 ГПК.

Преписи от определението да се изпратят на страните на основание чл.138, ал.3 АПК.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: